

i det Lovforslag, der forelagdes af den tidligere Finansminister Lüttichau. Vi kunne vel vente, at dette kan blive rettet ved senere Lejlighed, idet jeg fremdeles mener, at Toldkommissionens Affattelse, som var baseret paa meget nøje Overvejelser og Undersøgelser til alle forskellige Sider, var den, der nærmest traf det rette. — Den Udtalelse, som det ærede Flertal har brugt paa anden Side i Betænkningen om Kompensationen, hvor der citeres, hvad den forrige Finansminister har udtalt, at han kunde gaa med til en Nedgang af 1½ Mill. Kr. i Toldindtægter uden Kompensation, og hvor der saa tilføjes, at Udvalget den Gang „erkendte Nødvendigheden af at skaffe Statskassen Erstatning for den væsentlige Del af det øvrige Indtægtstab“ — denne Udtalelse skal jeg kun lige henvise til. Jeg tillægger den ikke ringe Betydning, ganske særlig naar jeg ser paa den videre Vej, som denne Sag vil have at passere. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og kun gentage, at jeg erkender, at der i Øjeblikket næppe er noget andet og bedre at gøre end at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det fik for 2 Aar siden. Men naar jeg udtaler denne Erkendelse, er det ogsaa med det Forbehold, jeg før antydede.

Neergaard: Jeg skal paa egne og Meningsfællers Vegne anbefale det høje Ting at vedtage Flertallets Ændringer, hvorved Lovten altsaa føres tilbage til den Skikkelse, hvori den blev vedtaget for to Aar siden her i Tinget. Man hører undertiden Røster, som tale i Retning af, at Toldloven er noget, man til Nød kan lade vente, naar man blot faar de direkte Skattelove, kan man godt lade Toldloven vente; og vi vide jo alle, hvad der forstaas ved en Venten, naar der er Tale om Toldloven. Vi have nu ventet paa Toldloven i 30 Aar, og ingen kan vide, hvor længe denne Venten kan vedvare. Jeg finder da Anledning til her at fremhæve som min Mening, at Toldreformen er et langt vigtigere Spørgsmaal end Spørgsmaalet om en Reform af de direkte Skattelove, hvor stor en Vægt jeg end lægger paa dem. Toldloven griber paa en ganske anderledes stærk Maade ind i Erhvervsforholdet her i Landet, ind i alle Samfundsklassers daglige og personlige Interesser, og stor Synd vilde det derfor være, om man med mindre Varme omfattede Spørgsmaalet om Toldlovens Gennemførelse end Spørgsmaalet om de andre Skatteloves Gennemførelse. Naar vi tage alle vore

vigtigste Næringsveje her i Landet, vil det vise sig, at den Toldlov, som foreligger her efter Udvalgsflertallets Forslag, og som for mig aldeles ikke betegner Idealet af en Toldlov, men tværtimod staar meget tilbage for en Toldlov, som jeg kunde ønske, den skulde være, betegner et ganske væsentligt og betydningsfuldt Fremskridt. Tage vi Forbruget her i Landet i Almindelighed, saa finde vi Tolden nedsat paa alle de vigtigste Artikler, som enhver forbruger i det daglige Liv til sig og Familie. Jeg ser her endda bort fra Toldnedsættelserne paa Produktionsfornødheder og fremhæver kun de store Forbrugsartikler, blandt hvilke jeg allerførst skal nævne Stenolie. Tage vi de enkelte Næringsveje, ville vi se, naar vi gaa dem efter, en efter en, at Toldreformen, som den her foreligger, over alt betyder Fremgang og Lettelse for Produktionen. Landbruget vil foruden paa det almindelige Forbrug ogsaa spare gennem de Nedsættelser, der fremkomme paa dets vigtigste Produktionsfornødheder, navnlig for alt, hvad der henhører under Bygningsmaterialier, Jærnvarer, Maskiner, Stenolie, Kul, hvoraf Landbruget er en stor Forbruger i sin Produktion. Hvad jeg lægger endnu større Vægt paa, er, at den Forskydning i Konkurrencen mellem de forskellige Erhverv, som den nuværende Toldlov begunstiger i høj Grad, derved at den fremmer Kapitalanlæg i de beskyttede Erhverv paa de ubeskyttedes og navnlig Landbrugets Bekostning, vil blive ikke uvæsentlig ringere, hvis Forslaget vedtages saaledes, som det her foreslaas. Det betyder nemlig en mindre Beskyttelse af omtrent 20 pCt. over en Bank, og derved vil noget af den Ubillighed falde bort, som presser Kapitalen bort fra Landbruget og hen til de beskyttede Erhverv. Tage vi Søfart og Fiskeri, saa gælder noget lignende der. For Søfartens Vedkommende borttager Toldloven fremfor alt Skibstolden. Fiskeriet lette vi paa forskellig Maade ved Nedsættelser af Tolden paa Artikler, som bruges ved Fiskeriet, for Fiskeriredskaber, for Salt og for andre Artikler. Tage vi Handelen, vil denne Toldlov saaledes som enhver Toldlov, der formindsker Beskyttelsen, formindsker Tolden i det hele taget, være af væsentlig Betydning; men den vil ogsaa være af Betydning paa en anden Maade, idet den simplificerer og letter Toldbehandlingen ganske væsentlig, sammendrager forskellige Positioner til Toldenheder og gennemfører mere praktiske Fortoldningsregler. Heller ikke dette er naaet i den Udstrækning, vi ønskede, navnlig maa jeg nævne, at vi have